

Î N C H E I E R E

05 iunie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

președintele completului, judecătorul
judecătorii

Ala Cobăneanu
Dumitru Mardari
Svetlana Filincova

examinând admisibilitatea recursului declarat de Eugeniu Dragalin, prin intermediul avocatului Sorin Tighinean,

în cauza civilă la cererea înaintată de Eugeniu Dragalin împotriva IMSP Centrul Național de Asistență Medicală Urgentă Prespitalicească cu privire la anularea ordinului, restabilirea la locul de muncă și încasarea prejudiciului și cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 22 noiembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de Eugeniu Dragalin și menținută hotărârea din 28 iunie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Central,

c o n s t a t ă :

La 17 ianuarie 2018, Eugeniu Dragalin s-a adresat cu cerere de chemare în judecată, solicitând anularea ordinului nr. 957/1 - p din 16 octombrie 2017, emis de IMSP Centrul Național de Asistență Medicală Urgentă Prespitalicească cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare sub formă de concediere din data de 16 octombrie 2017; restabilirea la locul de muncă în funcția de șofer la punctul AMU Bădiceni, Substația AMU Soroca, Stația AMU Nord; încasarea salariului pentru întreaga perioadă de absență forțată de la locul de muncă din 16 octombrie 2017 până la data emiterii hotărârii judecătorești, în sumă de 34 016,25 lei; încasarea prejudiciului moral în mărime de 10 000 lei și a tuturor cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a indicat că, a încheiat Contractul individual de muncă nr. 14/14 din 27 ianuarie 2017 cu IMSP Centrul Național de Asistență Medicală Urgentă Prespitalicească pe durată nedeterminată, fiind angajat în funcția de șofer la punctul AMU Bădiceni, Substația AMU Soroca, Stația AMU Nord.

La 16 octombrie 2017, pârâtul a emis ordinul nr. 957/1-p prin care Eugeniu Dragalin a fost eliberat din funcție, în legătură cu încălcarea repetată, pe parcursul unui an, a obligațiilor de muncă.

Potrivit reclamantului, ordinul nr. 957/1-p din 16 octombrie 2017 este ilegal și pasibil de a fi anulat pe motiv că în privința sa a fost aplicată cea mai gravă sancțiune

- concedierea, cu încălcarea prevederilor art. 210 din Codul muncii.

Reclamantul a invocat că ar fi fost eliberat de la locul de muncă din motiv că a accesat neautorizat/nepermis informația din fișele de solicitare a asistenței medicale urgente (Formular nr. 110/e) care conțin date cu caracter personal (secret medical) și le-a divulgat, contrar pct. 3.1 al Fișei postului șoferului autoambulanță.

Reieșind din cererea de chemare în judecată, încălcarea prevederilor Legii nr.133 din 08 iulie 2011 privind protecția datelor cu caracter personal, urmează a fi constatată prin decizia Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal, iar sancționarea persoanelor pentru încălcarea prezentei legi ține de competența instanței de judecată.

Suplimentar s-a indicat că, prin concedierea sa ilegală, cu încălcarea drepturilor și prin lipsirea de dreptul de a munci, prin prisma art. 90, 329-330 din Codul muncii și art. 1422 din Codul civil, pentru suferințele morale avute, solicită încasarea de la pârât în beneficiul său a prejudiciului moral în sumă de 10 000 lei, ce corespunde practicii judiciare naționale și a jurisprudenței CEDO.

Prin hotărârea din 28 iunie 2018 a Judecătoria Chișinău, sediul Central, acțiunea depusă de Eugeniu Dragalin a fost respinsă ca neîntemeiată.

Prin decizia din 22 noiembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de Eugeniu Dragalin și menținută hotărârea din 28 iunie 2018 a Judecătoria Chișinău, sediul Central.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a concluzionat că, acțiunile reclamantului/apelantului Eugeniu Dragalin în timpul transportării pacientului bolnav, au fost atât de grave încât, prin aplicarea principiului proporționalității, o altă sancțiune decât concedierea nu poate fi aplicată. Astfel, ordinul de concediere nr. 957/1-p din 16 octombrie 2017, emis în privința lui Dragalin Eugeniu este legal și întemeiat, iar ca urmare, se resping celelalte pretenții ce derivă din pretenția despre nulitatea ordinului și anume restabilirea la locul de muncă, încasarea prejudiciului și a cheltuielilor de judecată.

La 28 martie 2019, Eugeniu Dragalin, prin intermediul avocatului Sorin Tighinean, a contestat cu recurs decizia din 22 noiembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea acesteia și a hotărârii primei instanțe, cu pronunțarea unei decizii de admitere integrală a pretențiilor formulate în cererea de chemare în judecată.

În motivarea recursului a invocat faptul că instanța de apel a aplicat eronat normele de drept material, nu a constatat și elucidat pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea pricinii, a apreciat arbitrar probele prezentate de către participanții la proces, iar concluziile instanței sunt în contradicție cu circumstanțele pricinii. Suplimentar, s-au invocat argumente similare celor din cererea de chemare în judecată și cererea de apel.

La 16 mai 2019, IMSP Centrul Național de Asistență Medicală Urgentă Prespitalicească a depus referință la cererea de recurs, solicitând considerarea acesteia ca fiind inadmisibilă.

Analizând temeiurile invocate în cererea de recurs în raport cu materialele pricinii și prevederile legale, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Eugeniu Dragalin, prin intermediul avocatului Sorin Tighinean este neîntemeiat și urmează a fi declarat inadmisibil, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, termenul de declarare a recursului este de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale. Alineatul (2) al aceluiași articol prevede că termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Potrivit materialelor cauzei, decizia Curții de Apel Chișinău a fost pronunțată la 22 noiembrie 2018 și expediată participanților la proces la 15 ianuarie 2019 (f.d. 200), însă la materialele cauzei nu există înregistrări care să demonstreze momentul recepționării acestora de către participanții la proces. Astfel, având în vedere faptul că recursul declarat împotriva deciziei din 22 noiembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău a fost înregistrat la 28 martie 2019, în conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, acesta se consideră declarat în termen.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Dat fiind faptul că temeiurile de declarare a recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII al din Codul de procedură civilă, sunt strict delimitate de art. 432, Completul reține că reieșind din prevederile art. 437 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură civilă, în sarcina recurentului este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/acelor încălcări esențiale și/sau a acelor circumstanțe ce indică la aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, și care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În speță, însă criticile invocate de recurent nu pot duce la admisibilitatea recursului, or, acestea nu pot fi reținute prin prisma art. 432 din Codul de procedură civilă, în condițiile în care se insistă în mod exclusiv asupra reaprecierii circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de apel. În acest context este de menționat faptul că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Acest fapt denotă caracterul declarativ al recursului, fiind lipsit de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului recurentului cu soluția dată de instanța de apel, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului, având în vedere faptul că, rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Abordarea recurentului, în speță, însă evidențiază în mod clar dezacordul acestuia cu soluția dată de instanța de apel, iar argumentele recursului nu permit

identificarea omisiunilor sau erorilor care ar impune declararea acestuia ca fiind admisibil.

Prin prisma jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, trăsătură distinctivă care nu este evidențiată în cererea de recurs declarată de Eugeniu Dragalin, prin intermediul avocatului Sorin Tighinean.

Astfel, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat Eugeniu Dragalin, prin intermediul avocatului Sorin Tighinean.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
Judecătorul

Ala Cobăneanu,

Judecătorii

Dumitru Mardari,

Svetlana Filincova